

Oswietim 2007

Do Oswietimi jsme se chystaly jako jediný havířovský pár, proto jsme si už týden předem zodpovědně vyhledaly na internetu vlaky, během týdne ještě domluvily veškeré další nezbytnosti ke zdejšímu pobytu a účasti v turnajích (respektive Jarda domluvil, protože naše dorozumívací schopnosti v polštině jsou nevalné☺) a nakonec jsme ve středu večer požádaly rodiče, aby nám napsali do školy omluvenku na celé páteční vyučování. Rodiče ale nechtěli, abychom jely vlakem samy dvě, a tak navrhli, že nás odvezou autem. Po dlouhé debatě, ve které jsme pokračovali ještě následujícího dne, rodiče napadlo, že po dlouhé únavné cestě vlakem bychom nebyly schopné na turnaji podat příliš dobrý výkon. My jsme oponovaly tím, že strávit celé vyučování ve škole by nás vyčerpalo daleko víc (což byl hlavní důvod toho, že jsme upřednostňovaly spíše cestu vlakem, kdy bychom musely odjízdet již kolem deváté hodiny ránní☺), a tak jsme se nakonec kvůli mamce, která by jinak v noci nemohla spát, dohodli na kompromisu – omluvence do školy a odjezdu ve 14:00 autem.

V pátek jsme se tedy dobře vyspaly, nabalily batoh a vyrazily i s rodiči vzhůru do Oswietimi. Autem. Po více než hodině jízdy s Frekvencí 1 jsme celkem bez problémů našli místo konání – halu lodowou (zimní stadion). Rozloučily jsme se tedy s rodiči, poděkovaly za odvoz☺ a vešly dovnitř, kde nás čekalo překvapení v podobě Kuby Šlemra, Honzy Martynka ml., Milana Macury a Michala Kopeckého. Do začátku turnaje bylo daleko, a tak jsme si ještě udělaly menší procházku kolem stadionu a ujasnily si náš neustále se vylepšující systém☺.

Po páté hodině se konečně začalo hrát, já s Katkou jsme se zúčastnili turnaje „mladších juniorow“ pro hráče od 15 do 18 let, reprezentanti vedlejšího páráku. Díky takřka bezchybné hře jsme dosáhly velmi dobrého výsledku a zároveň také o něco málo překonaly vytyčený cíl 60% – **se 65,56% jsme se staly vicemistryněmi Malopolska**, předběhli nás pouze Holeksa-Papierniak se 67,31%, na třetím místě skončil s 64,68% pro havířovské bridžisty snad nejnámější polský pár A. Luczak – I.Weinhold, který se na loňském dorosteneckém mistrovství ČR a Slezska umístil celkově na druhém místě. Medaili si odnesla i mladší sestra A. Luczak, která vyhrála turnaj „mlodzikow“, tedy pro hráče do 15 let.

Po předání medailí, diplomů a cen jsme se ještě vyfotily s ostatními medailisty a pak nás hlavní pořadatel turnaje Henryk zavedl na naši „ubytovnu“ – lépe řečeno do docela luxusního hotelu, kde jsme se skvěle vyspaly.☺

Sobota byla dnem plným nečekaných událostí. Budík nás vzbudil v 8:00 a my jsme se vydaly na snídani. Po nepříliš dlouhém hledání jsme jídelnu našťestí našly. Paní kuchařka nemohla pochopit, že jsme jen dvě, a tak zavolala na recepci, kde jí řekli, že patříme k 5-ti členné „grupě“. Naše protesty, že jsme opravdu jen dvě, nebrala na vědomí (možná i proto, že nám moc nerozuměla, stejně jako my jí☺) a tak jsme jí nakonec úplně vyvedené z míry řekly, že zbytek naší grupy nejspíš ještě spí☺. Dívala se na nás velmi podezřívavě, ale nakonec nám snídani pro 5 osob dala. Snědly jsme tedy každá jogurt s houskou, jídlo nechaly na stole pro zbytek naší „grupy“☺ a rychle se vytratily. Cestou z jídelny nás začal sledovat podivně se usmívající muž. Divíce se, co se to dnes vlastně děje, jsme raději zrychlily krok. Po odemknutí vchodu do budovy, kde ležel náš pokoj, se konečně namáhal nám vysvětlit své zvláštní chování...z pokoje odešel bez klíčů a kvůli zamčenému vstupu do budovy se pak nemohl dostat zpět. Musel tedy počkat na nás a zřejmě mu to přišlo velmi vtipné☺. Vrátily jsme se do pokoje, sbalily si věci a šly na recepci zaplatit „ubytovné“. Recepční jsme tím velice překvapily, protože náš pokoj už měla zaplacený. Pro jistotu ještě platbu zkontrolovala v účetní knize, ale protože vše souhlasilo, udiveně se s námi rozloučila. Kvůli naprosto nečekaným ranním událostem jsme uvažovaly, zda bychom raději neměly nasednout na vlak a vrátit se trochu s předstihem domů, protože kdoví, co nás ještě může čekat☺

Nakonec jsme ale rezignovaně zamířily na zastávku, já jsem se před příjezdem autobusu začetla do svého milovaného Artemise Fowla, Katka si pro uklidnění četla gratulace z předchozího dne☺. Pak autobus přijel, my jsme nastoupily a koupily si u řidiče jízdenky. Uvnitř seděla skupina mladých lidí, opile vyhlížející starší muž a úplně vzadu dvě ženy. Na příští zastávce skupina vystoupila, onen starší muž vstal, přistoupil k nám a aniž by nám ukázal nějakou revizorskou průkazku, požadoval, abychom mu ukázaly lístky (přestože mohl při nástupu vidět, jak jsme si je kupovaly). Katka lístky vytáhla z batohu, ale zdráhala se mu je podat, takže nám začal něco pobaveně polsky (pro nás naprosto nesrozumitelně) vykládat. Když zjistil, že si s námi asi moc nepopovídá, vytrhl Katce z ruky lístky, označil je propiskou a k naší obrovské úlevě si odešel zase zpátky sednout. Už dlouho jsme nevystupovaly z autobusu s takovou radostí☺.

Vešly jsme do hrací místnosti (opět se hrálo na zimním stadionu), kde už seděli u stolů nejen oba reprezentační páry, ale i naši trenéři Hájek – Vachtarčík, ke kterým jsme si po přihlášení na turnaj přisedly. Popovídali jsme si o pátečním turnaji a některých vtipných partiích, dozvěděli jsme se také, že ubytování za nás zaplatili polští organizátoři a v 10:00 grand prix začala. Hrálo se dohromady pět kol po 20 krabicích, přičemž obvykle pauzy trvaly 10 minut, po třetím kole byla hodinová pauza na oběd. Po každém kole jsme se dozvěděli průběžné výsledky a pravidelně jsme dostávali také topovací lístky. Nám trvalo, než jsme se trochu rozehrály, první tři kola se nám příliš nepovedla, dost jsme chybovaly, ve třetím kole jsme měly dokonce jen 36%!!☹, byly jsme spokojené jen s těmi dvěma posledními, kdy jsme měly přes 51%.... Trenéři na tom byly ještě o něco hůř než my, měli takřka nulovou úspěšnost v hádání oboustranných impasů☺ a magickou hranici 50% ani v jednom kole nepřesáhli. Zato Kopecký – Macura dosáhli 50% pokaždé vyjma jednoho kola a Šlemr-Martyněk měli 3 kola nad 60%, a tak nakonec skončili třetí se 60,83%!!!, Kopecký – Macura 81. s 52,18%, my 159. se 45,35% a Hájek – Vachtarčík nakonec dosáhli svého nejnižšího cíle, který si určili před posledním kolem po těch předchozích beznadějných☹, skončili 200. s 39,40%.

Protože pan profesor ještě spěchal na maturitní večírek, nečekali jsme ani na vyhlášení výsledků, ani na předávání cen a po skončení turnaje jsme jen vyzvedli „rachunek“ a jeli zpátky domů, naplnění zážitky a dojmy z nejen bridžově zajímavého víkendu☺.

Magda Tichá



